

Niehove

De langbenige vrienden van Niehove

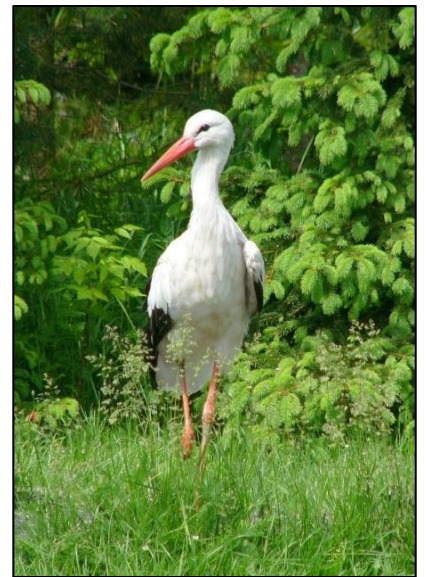
In de kerk van Niehove bevindt zich een oud deel beschilderd glas waarop de kerk is afgebeeld. Het venster is een overblijfsel van de gebrandschilderde ramen die vermoedelijk gemaakt zijn in het derde kwart van de zeventiende eeuw. Op het dak van de kerk is een paal te zien met daarop een groot ooievaarsnest. Eind negentiende eeuw werd het raam verwijderd, volgens de notulen 'ter voorkoming dat de projectielen der veelbelovende schooljeugd, welke er reeds eenige beschadiging aan hebben toegebracht het geheel zullen vernielen.' Het raam heeft een bijzondere betekenis voor de kerk van Niehove. Ooit waren ooievaars namelijk graag geziene gasten van de kerk. Het nest werd in stand gehouden door de parochianen en zou zich al vanaf de vijftiende eeuw op het dak hebben bevonden.

Gebrandschilderd raam in de kerk van Niehove

Geluksbrengers

Waarom waren de bewoners van Niehove zo gehecht aan hun ooievaars? Ooievaars werden van oudsher gezien als geluksbrengers. Het verhaal van de ooievaar die pasgeboren baby's langs brengt, is natuurlijk het bekendste. Ook was de ooievaar een symbool van de trouw en dankbaarheid van kinderen aan hun ouders. Ooievaars zorgen namelijk op latere leeftijd voor hun ouders, die ze van voedsel voorzien. Deze symboliek gaat terug op Romeinse mythologie waarbij de godin Pietas afgebeeld werd met een ooievaar aan haar voeten. Pietas was de godin van de liefde, trouw en eerbied voor de goden, vroomheid. Hiervan komt de term 'piëteit'. De Romeinen zagen de vogel dan ook als symbool van trouw en eerbiedwaardigheid, voor ouders, maar ook voor de staat of de kerk. Ook in middeleeuwse fabels komt deze mythologie voor en in renaissanceschilderijen staat de ooievaar vaak symbool voor de trouw van kinderen aan hun ouders. Ook was men ervan overtuigd dat het huis waar een ooievaar zijn nest op had gebouwd, beschermd was tegen brand en onheil. Ook het feit dat hij duivelse dieren als slangen en kikkers vangt maakt dat de ooievaar wordt gezien als een heilige vogel.

Ooievaar (©Krzysztof Kin)

Lofdicht

De ooievaars werden al die jaren gekoesterd door de parochie. Als de ooievaars na overwintering in het zuiden terugkeerden naar Niehove, kon het zijn dat hun nest al was ingenomen door andere ooievaars. De keren dat de ooievaars hier bijna het onderspit moesten delven in de strijd om het mooie nest, klommen dorpsbewoners op het dak om de indringers te verdrijven. 'De ouden bleven ondertussen in vol vertrouwen op den rand van het nest naast hunne helpers staan'. Een van de predikanten van Niehove, L.M. de Boer, schreef een welkomstgedicht voor de vogels met maar liefst acht coupletten, waarin de vogels werden bezongen: 'Driewerf welkom, gij eiber trouwe vrind! Die over land en zeeën heen Ons kerkje wedervindt'. Vanaf 1882 lieten de vogels zich echter niet meer zien, ondanks de pogingen van de kerkvoogden om ze 'een volgens de eischen des tijds ingerichte woning' te geven. Tot 1920 heeft men nog het nest in stand gehouden, in de hoop dat de vogels terug zouden komen. Ze zijn echter nooit weer teruggekeerd.

Kerk Niehove

